

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5C/309/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314214855
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2314214855.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovu, v spore žalobcu: DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 46 713 930, právne zastúpeného: advoconsulting s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 47 253 428, proti žalovanej: K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. J. XXXX/XXA, G., t. č. I. XX, G., v konaní o zaplatenie 808,12 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu e-mailovým podaním dňa 11.06.2014, doplnenou písomne dňa 13.06.2014, domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 808,12 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil, v spojení s jej doplnením doručeným súdu dňa 24.03.2015, tým, že svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje od Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľnou, a. s. a žalobcom, pričom postúpenie bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 11.10.2013. Slovenská sporiteľňa uzavrela dňa 30.11.2007 so žalovanou Zmluvu o kreditnej karte, a to prijatím návrhu na uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte, predmetom ktorej bolo vydanie kreditnej karty žalovanej a zároveň poskytnutie úveru s celkovým úverovým rámcom 30.000,- Sk (995,82 eura). Žalovaná sa zaviazala čerpať úver splácať formou inkasa minimálnej splátky, ktorú učí Slovenská sporiteľňa zverejnením, t.j. vo výške 5% z vyčerpaným prostriedkov z poskytnutého úverového rámca. Zmluvné strany sa v zmluve dohodli, že všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve o kreditnej karte sa budú spravovať Obchodnými podmienkami pre kreditné karty a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky. Žalovaná začala dňa 04.12.2007 čerpať poskytnutý úverový rámec uskutočňovaním výberov kartou, na čo boli Slovenskou sporiteľňou na ťarchu kartového účtu pripisované poplatky za kartové operácie a debetné úroky. Uskutočňovaním výberov kartou, pripisovaním poplatkov a úrokov z úveru, žalovaná dňa 29.02.2008 prekročila poskytnutý úverový rámec, ktorý však minimálnou splátkou dňa 14.03.2008 vyrovnala aspoň výšku poskytnutého úverového rámca. Žalovaná ďalej pravidelne zabezpečovala dostatočné množstvo na inkasnom účte, z ktorého boli uhrádzané minimálne splátky, ktoré Slovenská sporiteľňa započítavala v zmysle ust. bodu 5.8 Obchodných podmienok pre kreditné karty. Situácia s prečerpaním poskytnutého úverového rámca sa u žalovanej v priebehu zmluvného vzťahu vyskytovala opakovane (31.12.2008, 31.01.2009, 28.02.2009, 02.05.2009). Žalovaná ku dňu 30.06.2010 opätovne prekročila úverový rámec, pričom zároveň v období júl, august a september 2010 nezabezpečila na inkasnom účte dostatočné množstvo peňažných prostriedkov na úhradu minimálnej splátky, ako aj vyrovnanie nepovoleného prečerpania, čím nepovolené prečerpanie na jej účte narastalo pripisovaním kartových poplatkov, debetného úroku a úroku z omeškania s vyrovnaním nepovoleného prečerpania. Žalovaná dňa 11.10.2010 uskutočnila

v prospech kartového účtu úhradu vo výške 100 eur, ktorá však nepostačovala na vyrovnanie nepovoleného prečerpania, pričom od tejto úhrady už žiadnu ďalšiu úhradu nevykonala. Týmto porušila obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne (bod 4.12 písm. e/), na čo Slovenská sporiteľňa v súlade s ust. bodu 4.12 Obchodných podmienok pre KK ku dňu 05.08.2011 zrealizovala zákaz na kartu žalovanej, čím vznikla Slovenskej sporiteľni voči žalovanej pohľadávka, ktorej istina ku dňu 05.08.2011 predstavovala sumu vo výške 1.133,73 eura. Žalovaná následne za účelom splácania vzniknutej pohľadávky uskutočnila dňa 19.08.2011 úhradu vo výške 100 eur, dňa 19.09.2011 úhradu vo výške 100 eur, dňa 27.10.2011 úhradu vo výške 60 eur, dňa 02.11.2011 úhradu vo výške 10 eur, dňa 30.11.2011 úhradu vo výške 30 eur, dňa 23.01.2012 úhradu vo výške 4,42 eura a dňa 20.11.2012 úhradu vo výške 15 eur. Zostávajúcu časť pohľadávky žalovaná neuhradila. Pohľadávka ku dňu postúpenia pozostávala z istiny 808,12 eura, spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 133,77 eura. Žalobca ako nový vlastník pohľadávky vyzval dňa 21.11.2013 žalovanú na jej zaplatenie, pričom žalovaná dlh neuhradila.

2. Uznesením č.k. 5C/309/2014-84 zo dňa 27.07.2015, právoplatným dňa 04.03.2017, súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 808,12 eura od 01.01.2015 do zaplatenia, a to na základe späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti.

3. Predmetom konania tak zostala istina 808,12 eura spolu s vyčísleným príslušenstvom 133,77 eura a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny od 28.09.2013 do 31.12.2014.

4. Podaním doručeným súdu dňa 29.11.2016, na základe výzvy súdu, žalobca špecifikoval uplatnený nárok tak, že žalovanú pohľadávku predstavuje neuhradený zostatok istiny pohľadávky, ktorá právnomu predchodcovi žalobcu vznikla po zákaze na kreditnej karte a čiastočných úhradách žalovanej ku dňu 05.08.2011 (pôvodne 1.133,73 eura). Úroky vo výške 133,77 eura predstavujú nezaplatené úroky z omeškania za obdobie od 05.08.2011 (zákaz na karte žalovanej) do postúpenia pohľadávky, a to v sadzbách 8 % ročne z istiny pohľadávky (pôvodnej, čiastočne uhrádzanej istiny pohľadávky) od 05.08.2011 do 31.01.2013 a 5% z istiny pohľadávky od 01.02.2013 do 26.09.2013, pričom poukázal na skutočnosť, že žalovaná čiastkovými nepravidelnými úhradami splácala vzniknutú pohľadávku žalobcu. S ohľadom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, žalobca uviedol, že súd je síce povinný prihliadať na premlčanie a skutočnosti zoslabujúce nárok veriteľa, avšak nie je povinný a ani oprávnený produkovať tvrdenia a vyhľadávať skutočnosti slúžiace na prospech žalovaného, i keď s povahou spotrebiteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že k zákazu na kreditnej karte zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo dňa 05.08.2011 a žaloba bola podaná dňa 11.06.2014, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty, je žaloba podaná dôvodne a navrhol jej v celom rozsahu vyhovieť.

5. Súd vyzval žalobcu spolu s predvolaním na termín pojednávania, ktoré prevzal dňa 10.05.2017, na preukázanie svojej aktívnej legitímácie v konaní, t.j. predloženie písomnej výzvy Slovenskej sporiteľnej, a.s. adresovanej žalovanej pred postúpením pohľadávky žalobcovi. Žalobca na túto výzvu súdu nereagoval.

6. Žalovanej bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 16.02.2016 spolu s výzvou, aby sa v lehote do 10-tich dní k žalobe vyjadrila. Žalovaná sa k žalobe v priebehu konania nevyjadrila, svojimi podaniami len ospravedlňovala svoju neúčast' na termínoch pojednávania.

7. Na pojednávanie sa nedostavila žalovaná, ktorá bola riadne a včas predvolaná z adresy, ktorú uviedla pre doručovanie písomností podľa § 111 ods. 3 CSP, preto súd pojednával v jej neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil tento skutkový stav:

8. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávaní pridržiaval písomne podanej žaloby a jej doplnenia zo dňa 20.03.2015. Mal za to, že na základe tvrdení, ktoré sú obsiahnuté v týchto podaniach, je nárok žalobcu dôvodný, pričom vo vzťahu k výzve súdu na doručenie písomnej výzvy právneho predchodcu uviedol, že žalobca nemá k dispozícii takýto listinný dôkaz, a to aj napriek opakovaným výzvam adresovaných jeho právnomu predchodcovi. K zastaveniu poskytnutia úverového rámca došlo dňa 05.08.2011, o čom bola z výpisu z kartového účtu žalovaná písomne informovaná, a keďže týmto dňom aj vznikla pohľadávka tak, ako bola vyčíslená v písomných podaniach žalobcu, vo výške istiny 1.133,73 eura. Žalovaná na základe písomného oznámenia začala túto pohľadávku dňom 19.08.2011 nepravidelnými úhradami a v nepravidelných výškach uhrádzať, pričom poslednú takúto úhradu uskutočnila dňa

20.11.2012. Vzhľadom na to došlo k postúpeniu pohľadávky dňa 27.09.2013 vo výške istiny 808,12 eura s príslušenstvom. Keďže žalovaná na písomné výzvy žalobcu nereagovala, ani na oznámenie právneho predchodcu žalobcu o postúpení pohľadávky, uplatnil žalobca nárok na súde. Na otázku súdu, ako žalobca vyvodil dátum uzatvorenia zmluvy o kreditnej karte, keď návrh na uzatvorenie zmluvy nie je podpísaný, uvádza, že vychádza z úvodného ustanovenia dodatku v zmluve zo dňa 28.03.2008, v ktorom je priamo uvedené, že na základe návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte zo dňa 30.11.2007 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou k uzatvoreniu zmluvy o kreditnej karte. Doplnil, že žalovaná sa k podanej žalobe nikdy nevyjadrila a mala takú možnosť, navyše žiadala o odročenie termínu pojednávania, nikdy nenamietala, že by žalovanú pohľadávku neuznávala. Záverom uviedol, že žalovaná bola vyzývaná pred postúpením pohľadávky na úhradu dlžnej sumy, čo vyplýva z predložených výpisov z účtu, teda mal za to, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, a preto navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

9. Slovenská sporiteľňa, a. s. predložila žalovanej návrh na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte zo dňa 22.08.2007 k číslu účtu 202 644 787 s Kreditnou kartou VISA Classic elektronická a výškou úverového rámca 30.000,- Sk. Tento návrh bol neodvolateľným návrhom, banka vyhlásila, že ak do 30 dní odo dňa doručenia tohto návrhu klientovi nebude zo strany klienta tento návrh akceptovaný alebo odmietnutý, uplynutím posledného dňa uvedenej lehoty, návrh banky zaniká. Tento návrh je možné akceptovať aj telefonicky, a to prostredníctvom služby Sporitel. Z doplňujúcich informácií na zadnej strane návrhu vyplýva, že úročenie bolo stanovené nasledovne: úroková sadzba premenlivá - 17,5 % p.a., úrok z omeškania 26,4 % p.a., úrok z prečerpania 26,4 % p.a.. Poplatky v zmysle tohto návrhu boli stanovené nasledovne: poplatok za prekročenie celkového úverového rámca 150,- Sk, poplatok za zasielanie upomienky (1.,2.,3. Upomienka) 300,- Sk, poplatok za opätovné vytlačenie PIN - čísla 150,- Sk; zriadenie splácania úveru inkasom vo výške pohľadávky 150,- Sk, poplatok za predčasné zrušenie Kreditnej karty, najmä v dôsledku výpovede zmluvy o kreditnej karte viac ako 120 dní a menej ako 60 dní pred skončením platnosti kreditnej karty 500,- Sk.

10. Návrhom na uzatvorenie dodatku k Zmluve o kreditnej karte zo dňa 28.03.2008 žalovaná navrhla Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorá s ňou na základe návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte zo dňa 30.11.2007 uzavrela Zmluvu o kreditnej karte, aby s ňou uzatvorila dodatok k zmluve s tým, že žiadala o opätovné vytlačenie PIN kódu ku karte č. XXXX XXXX XXXX XXXX. Návrh bol Slovenskou sporiteľňou, a.s. akceptovaný dňa 03.04.2008.

11. Z výpisu z účtu žalovanej súd zistil, že žalovaná začala čerpať úverový rámec dňa 04.12.2007, pričom výšku úverového rámca prekročila dňa 29.02.2008. Poslednú úhradu vo výške 100 eur vykonala dňa 11.10.2010. Následne po zrealizovaní zákazu na platobnú kartu vykonala žalovaná úhrady v celkovej výške 319,42 eura.

12. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. (banka) ako postupca postúpila žalobcovi ako postupníkovi pohľadávky voči jej klientom, pričom zo špecifikácie predloženej žalobcom spolu so zmluvou o postúpení pohľadávok, vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanej (z účtu č. XXX XXX XXX) vo výške istiny 808,12 eura a úrokov vo výške 133,77 eura.

13. Listom zo dňa 11.10.2013 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej postúpenie pohľadávky vo výške 941,89 eura s príslušenstvom spoločnosti DPS financial consulting, s.r.o..

14. Listom zo dňa 21.11.2013 oznámil žalobca žalovanej skutočnú výšku dlhu, ktorú mala ku dňu 27.09.2013 s tým, že dňa 27.09.2013 došlo k postúpeniu jej dlhu na jeho spoločnosť, čím sa stal jej veriteľom a žalovaná jeho dlžníkom. Celková výška dlhu ku dňu 27.09.2013 predstavovala 941,89 eura, z toho istina 808,12 eura, úroky z omeškania 133,77 eura. Zároveň oznámil, že od momentu postúpenia si neuplatňuje voči nej ďalšie úroky ani zmluvné úroky z omeškania, upozornil ju však, že si naďalej bude uplatňovať zákonné úroky z omeškania.

15. V zmysle bodu 4.12 písm. e) Obchodných podmienok pre kreditné karty, banka je oprávnená zrealizovať zákaz na platobnú kartu, a to na všetky kreditné karty vydané ku kartovému účtu, ku ktorému je vydaná hlavná karta ak sa držiteľ hlavnej karty alebo držiteľ dodatkovkej karty dostane do omeškania

s plnením svojich povinností voči banke alebo poruší svoje vyhlásenie alebo iné záväzky, ktoré má voči banke alebo dôjde k nepovolenému prečerpaniu celkového úverového rámca.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy / do 31.12.2007/ (ďalej „Občianskeho zákonníka“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom od 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

22. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvom a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

24. Podľa § 527 ods. OZ, ak sa dojednalo postúpenie pohľadávky za odplatu, zodpovedá postupca postupníkovi, ak

- a) postupník sa nestal namiesto postupcu veriteľom pohľadávky s dohodnutým obsahom,
- b) dlžník splnil postupcovi záväzok skôr, než bol povinný ho splniť postupníkovi,
- c) postúpená pohľadávka alebo jej časť zanikla započítaním nároku, ktorý mal dlžník voči postupcovi.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách v znení účinnom do 31.12.2016 (ďalej „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 30.11.2007 Zmluvu o kreditnej karte spolu s Dodatkom, na základe ktorej banka poskytovala žalovanej bankové služby spojené s používaním kreditnej karty, ako aj úverový rámec vo výške 995,82 eura. Žalovaná ako klient vyhlásila, že sa oboznámila s Obchodnými podmienkami pre kreditné karty, Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet, Všeobecnými obchodnými podmienkami, ako aj so Sadzobníkom a súhlasí s nimi. Nakoľko žalovaná úver riadne a včas nesplácala, Slovenská sporiteľňa, a.s. v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 05.08.2011 zrealizovala zákaz na platobnú kartu. V konaní bolo taktiež preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. (bankou) a žalobcom bola dňa 27.09.2013 uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE, na základe ktorej, mala byť pohľadávka voči žalovanej vo výške istiny 808,12 eura a úrokov vo výške 133,77 eura postúpená na žalobcu.

27. V prejednávanej je podľa názoru súdu nepochybné, že v danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú, jednak s ohľadom na povahu zmluvných strán, keďže Slovenská sporiteľňa, a.s. (banka) pri uzatváraní a plnení zmluvy konala a žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a jednak s ohľadom na skutočnosť, že pre spotrebiteľa sú vopred pripravené podmienky zmluvy a nie je vytvorený priestor na dojednanie jej obsahu alebo zmeny obsahu pred uzatvorením. Na takto založený právny vzťah strán konania je preto potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, ako i osobitné predpisy, a to najmä Zákon o ochrane spotrebiteľa a Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Pritom je nutné prihliadať na citované ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015 obsahujúce osobitnú úpravu pri spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, ako aj ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uvedené ustanovenia síce neboli platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy, časovo však pôsobia aj na právne vzťahy pred ich účinnosťou. Súd pritom poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015, ako aj ustálenú aplikačnú prax súdov napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/127/2016 zo dňa 20.06.2016, rozsudok NS SR sp. zn. 4 MCdo 17/2014 z 26.11.2015, uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/167/2011 zo dňa 23.11.2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/218/2012 zo dňa 11.06.2013.

28. V danom prípade sa súd prioritne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, teda či boli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. či Slovenská sporiteľňa, a.s. (banka) dodržala ust. § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách pred postúpením pohľadávky žalobcovi voči žalovanej. Postúpenie pohľadávky upravujú ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ak však postupuje svoju pohľadávku voči dlžníkovi banka, musí postupovať aj podľa ust. § 92 ods.

8 zákona o bankách. Banka teda môže písomnou zmluvou postúpiť pohľadávku, ktorú má voči svojmu klientovi len vtedy, ak napriek písomnej výzve banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, pričom spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba splatná pohľadávka (alebo jej časť), za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy až po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré kumulatívne musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky. Pokiaľ žalobca uvádzal, že výzvy banky pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách preukazuje výpis z účtu žalovanej, kde sú tieto výzvy uvedené, k tomuto súd uvádza, že výpis, v ktorom sú uvedené položky „výzva na inkaso“ takýmto dôkazom nie je. Judikatúra k ust. § 92 ods. 8 sa zjednotila v tom smere, že aj keď nie je nevyhnutne potrebné, aby dlžník túto výzvu banky skutočne prevzal, je potrebné, aby sa banka o doručenie pokúsila. V prejednávanej veci treba osobitne zdôrazniť, že žalobca napriek písomnej výzve zo strany súdu nepredložil ani len výzvu banky adresovanú žalovanej, nieto podací hárok, resp. iný dôkaz, ktorý by preukazoval, že uvedená výzva bola žalovanej zaslaná aspoň obyčajnou listovou zásielkou.

29. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa. V zmysle § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu (princíp formálnej pravdy). Výnimku z princípu formálnej pravdy predstavuje len ochrana slabšej strany (napr. spotrebiteľ). V sporovom konaní má teda strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá túto povinnosti nespĺnila. Aby strana sporu mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

30. Žalobcu v prejednávanej veci zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania svojej aktívnej legitímácie v konaní. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v civilnom sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán vyplývajúce z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu má tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda ktorá je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovanej strany uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. Žalobca nepreukázal dodržanie ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda že pohľadávku voči žalovanej platne nadobudol. Keďže žalobca dôkazné bremeno neunesol, súd nemal možnosť rozhodnúť inak ako žalobu zamietnuť.

31. Podľa § 262 ods. CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP tak, že v konaní úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej v súvislosti s týmto konaním žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.